

ה"ת 15974/05 - יהודה מוחפוץ נגד מדינת ישראל

בית המשפט ל深交ורה מחוז מרכז פתח תקווה

ה"ת 22-05-15974 מוחפוץ נ' מדינת ישראל
תיק חיזוני: 881/2022

בפני כבוד השופט לאה שלזינגר שמא
ה המבקש יהודה מוחפוץ
נגד מדינת ישראל
המשיבה

החלטה

- לפני בקשה להזרת תפום (להלן: "הבקשה") לפי סעיף 34 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש), תשכ"ט-1969 (להלן: "הפקודה").
- ביום 7.12.21 אירעה תאונה קטלנית בכיביש 40 בה קיפח את חייו רוכב אופניים בן 19. בתאונה הייתה מעורבת משאית מ.ר. 66 (להלן: "המשאית" או "התפום"), בה נהג הנואם (להלן: "המשיב").
- נגד המשיב הוגש כתב אישום בגין עבירה מיום 7.12.21 של גרים מת מוות בראשנות בתיק גמ"ר 22-03-172.
- המשאית, בגין הוגשה הבקשה שלפני, משמשת כראיה בהליך הפלילי הנ"ל, המצוית בתחילתתה של פרשת התביעה וטרם החלה חקירת עד התביעה הראשית בוחן ת"ד.
- ביום 27.5.22 הגיע המבקש בקשה להזרת המשאית. לדבריו, אין הצדקה להמשך החזקת המשאית בידי המשיבה והוא מבקש להחזיר אותה לחזקתו. אי השבטה, גורם לו נזק כלכלי עצום.
- המשיבה התנגדה לבקשת מיום 05.06.22, בטענה, כי עיקר המחלוקת בין הצדדים הוא מצבה הטכני והמכני של המשאית בזמן התאונה והאם מצב זה גרם לתאונה הקטלנית.

- בדיון מיום 22.6.22 טענה המשיבה, כי המשאית משמשת כראיה, וכי אם ההגנה מבקשת להגיש חוות דעת מטעמה, על המומחה מטעמה לבדוק המשאית לפני תצא המשאית מחזקת המשיבה. עוד טענה המשיבה, כי המשאית תקינה והיה כשל בנוריות חייו בלבד, ללא ליקוי במשאית עצמה, דבר שלא מצדיק סטייה ימינה שגרמה

עמוד 1

لتאונה הקטלנית.

7. המבוקש חזר על בקשתו כמפורט בפרוטוקול הדיון.
8. בהחלטתי בתום הדיון, ובשים לב לכך שבדין התיציב פרקליט אחר שאינו הפרקליט המציג את המבוקש בתיק העיקרי, הורית, כי על המבוקש להודיע תוך 7 ימים אם בכונתו לבדוק את המשאית ע"י מומחה מטעמו ולאחר מכן תנתן החלטה בהתאם.
9. ביום 22.07.2013 המשיבה בקשה להורות על החלטה בהעדר תגבורתו של המבוקש.

ישוין, כי עד מועד כתיבת ההחלטה, וחרף האורך שנитנה למבקר, הוא לא הגיע להודעה כנדרש בהחלטתי הנ"ל.

דין והכרעה

ס' 32(א) לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) (נוסח חדש) תשכ"ט-1969 (להלן: "הפקודה") קובע:
"רשי שוטר לתפוס חפץ, אם יש לו יסוד סביר להניח כי באותו חפץ ננברה, או עומדים לעבורה,
עבירה, או שהוא עשוי לשמש ראייה בהליך משפטי בשל עבירה, או שניתן שכיר بعد ביצוע עבירה או
כאמצעי לביצועה".

11. בכלל, משנתפסו החפצים, רשאי המבוקש לבקש את השבתם מכוח סעיף 34 לפקודה: "על פי בקשה שוטר
שהוסמך לכך על ידי קצין משטרת בדרגת מפקח משנה או בדרגה גבוהה מזו דרך כלל או לעניין מסוים
(להלן - שוטר מוסמך), או על פי בקשה אדם התובע זכות חפץ, רשאי בית משפט שלום לצוות, כי
החפץ ימסר לתובע הזכות או לאדם פלוני, או שניהגו בו אחרת כפי שיורה בית המשפט - הכל
בתנאים שיקבעו בצו". בית המשפט מוסמך להורות על השבתם או המשך החזקתם, ורשי הוא להתנות את
ההשבה בתנאים שיקבע.

12. תכליות התפיסה נחלקות לשלו': תכילת מניעתית - באשר לחפץ שועלול לשמש לביצוע עבירה (רע"פ
99/1992 גAli נ' **משטרת ישראל** [הורסם בנבו]), תכילת ראייתית - באשר לחפץ שעשו לשמש כראייה בהליך
המשפטית ותכילת של חילוץ - באשר לחפץ בו נעשה שימוש לצורכי עבירה, או חפץ שניתן שכיר بعد ביצוע
עבירה, או כאמצעי לביצוע (רע"פ 7600/08 אברם נ' **מדינת ישראל** [הורסם בנבו]). בנוסף לכך, בהתאם
לסעיף 39(א) לפקודה, ניתן לחייב כל חפץ שנחטף, גם כלי ענישה והרתעה.

13. בעניין זה נקבע בבש"פ 342/06 **חבר' לרגו בע"מ נ' מדינת ישראל** (לא פורסם, [הורסם בנבו]),

12.3.06) כי קיימת חשיבות להגדרת מקור הסמכות לתפיסת החפש מבין החלופות לעיל, וזאת לצורך בحינה האם ובallo תנאים יש לשחרר את התפוס:

"כל אחת מן החלופות האמורות עשויה לשמש מקור נפרד לתפיסת חפש, וכל אחת משקפת תכליית המיוחדת לה, אשר לשם השגתה נעשה שימוש בסמכות. איתורה של החלופה הרלבנטית, לשם השגתה נתפס החפש, חשובה לא רק לצורך בحינת השאלה האם המשטרה השתמשה כראוי בכוח הנutan בידיה, אלא גם לצורך התחקוקות אחר התנאים הרואים לצורך שחרור החפש והזרתו לבעלו בתקופת הבניינים שבין מועד התפיסה לבין סיום הליך החקירה או המשפט".

14. בעניינו, לתפיסת המשאיית במקורה שלפני תכליית מרכזית אחת: שימוש בתפוס כרואה בהליך משפטי בעיר שבוצעה. עוד נקבע, כי: "לגורמי אכיפת החוק סמכויות לפועל כנגד אדם בטרם הכרעה משפטית בדבר אחוריותו הפלילית. כאן עולה שאלת האיזון הרואוי בין מידת הפגיעה ההכרחית בנחקר או בנאש לזכור השגת תכליות הנעוצות באינטראס הציבורי, לבין זכותו של אדם למש את זכויות היסוד הננתנות לו בטרם הוכרע דבר אחוריותו הפלילית: הזכות לחירות האישית והזכות לקניין. יש לבחון האם מתקיים עילה להמשך תפיסת החפש בידי המשטרה, ואם כן האם ניתן הגשים את תכליית התפיסה באמצעות שחרור החפש בכפוף להגבילות מידתיות שתגשמנה את התכליית הטמונה בתפיסה, בד בבד עם מיתונה והחלשתה של הפגיעה בזכות הקניין של האדם".

15. שומה על בית המשפט להכריע בסוגיה תוך איזון בין האינטרסים השונים העומדים על הcpf, בצירוף נסיבותיו ה konkretiyot של כל מקרה ו McKraha. נסיבות אלה אפשר שתהינהן קשורות לחומרת התקיק ולערך הראייתי של התפוס (בעניין זה ר' למשל: בשפ 13/4073 אילנה רודה נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו]).

16.מן הכלל אל הפרט: ב"כ המשיבה טען, כי אינטראס המשيبة זוכתה להליך הוגן גברים על זכותו של המבוקש להשבת המשאיית לרשותו. ברי, כי החזקת המשאיית כרוכה בפגיעה בזכות הקניין של המבוקש, זכות המuongnt בחקוק יסוד: כבוד האדם וחירותו. החזקה אף פוגעת בזכות המuongnt בחקוק יסוד: חופש העיסוק. עם זאת, יש לזכור, כי זכות הקניין אינה מוחלטת ועל בית המשפט לאזן בין ההגנה על זכות קניין המבוקשת אל מול האינטראס הציבורי העולה ממטרות התפיסה (ר' בעניין זה: ה"ת (שלום נצ') 15-06-4050 מדינת ישראל נ' קומפוסט שלוחות [פורסם בנבו]).

17. תפיסת הרכב התבכעה חלק מהחקירה הפלילית שנפתחה נגד המשיב, ובמהלך הדיונים התרבירה נקודת המחלוקת בהליך העיקרי הנוגעת לתקינותה של המשאיית וכפועל יצא מכך התרבירה תכליית המשך החזקה

התפוס בידי המשיבה.

ברע"פ 1792/99 גAli נ' משטרת ישראל, [פורסם בנבו], נקבע: "ומכאן עשויה שתילמד חובה המוטלת על המשטרה - ועל בית המשפט בשיבתו לביקורת על מעשי המשטרה - לבדוק ולמצוא לא אך אם תפיסת הנכס נעשתה לתוכלית ראייה אלא גם אם המשך החזקת הנכס בידי המשטרה אינו פוגע בעבילים במידה העולה על הנדרש. לשון אחר: שומה עליו על בית המשפט לבדוק ולמצוא אם קיימת חלופה אשר תציג את תוכילת "מעצרו" של הנכס, אך פגיעה בעל הזכות בנכס תהא פחותה מן הפגיעה בו אם תמשיך המשטרה ותחזק בנכס".

ויפים הדברים אף למקורה שלפני

בהת' (שלום נצ') 25418-01-19 **אסףليس ניהול צי' רכב ותחבורה בע"מ נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 13.03.2019) הוגשה בקשה לפי סעיפים 33 ו- 34 לפקודה להשבת תפוס - רכב שבבעלות המבוקשת, הטוענת כי היא החקרה את הרכב לניג שביצע באמצעות עבירות שוד וניסיון חטיפה. לטענת המבוקשת, איזון בין האינטרסים הציבורי שבתפיסה לבין זכות הקניין של בעל התפוס מחייב את החזרת התפוס באמצעות "חלופת תפיסה". בית המשפט דחה את הבקשת להחזיר התפוס וקבע: "בעניינו, אמן התאגיד המבוקש, שהוא לטענותו הבעלים של רכב, אינו נאשם בתיק הפלילי; אולם מדובר הרכב העתיד להיות ראייה מרכזית, בתיק שוד וניסיון חטיפה; הרכב הוא נכס בעלי אופי עסקית עברו המבוקשת ולא נכס בעל אופי אישי עבורה, ולא ניתן כי אי השבתו ממשעה קריית העסק; כתוב האישום הוגש בחודש ספטמבר 2018, כך שאף אם חלוף זמן ארוך באופן קיצוני עשוי להצדיק שחרור תפוס הנדרש כראייה, בעניינו מלאה טרם חלפה תקופה שכזו".

מן הכלל אל הפרט:

18. עינתי בבקשתה, בתגובה לה ובמסמכים המצורפים. מדובר במשאית באמצעותה - לכוארה - בוצעה עבירה חמורה של גרים מוות ברשלנות. המשאית משמשת ראייה מרכזית בהליך הפלילי המתנהל נגד המבוקש. הליכי החקירה הסתיימו והוגש כתוב אישום. ההליך העיקרי כאמור מצוי בראשיתו- טרם תחילת שלב ההוכחות.

19. שאלתי את הפגיעה בזכויות המבוקש הנלוויות להחזקת המשאית. כמו כן שאלתי את חומרת העבירות המיוחסות למשיב ואת התכילת הריאיתית הדורשת את המשך התפיסה, כמובן, הכוונה לעשות שימוש במשאית כראייה בהליך הפלילי, ולהוכיח באמצעותה את רשלנותו של המבוקש ואחריוותו לקרות התאונה הקשה.

בנסיבות אלו, סבורתני, כי טרם בשלה העת להורות על קבלת הקשה.

הஐיזון הרואין בין זכות הקניין של המבוקש לאינטראס הציבורי שבבירור האמת והבטיחות בדרכים הינו בהוורת התפיסה על כנה.

20. בנסיבות מקרה זה, דעתך היא, כי יש מקום לשוב ולבחון את הבקשה להשבת המשאית בתום עדותו של בוחן הتبיעה ולאחר מכן המבוקש יגיש הודעה בהתאם להחלטתי מיום 22.6.22.

כפועל יוצא, הבקשה להשבת התפוס - המשאית, נדחתה.

21. המזיכרות תמציא עותק ההחלטה לצדים.

זכות עורך דין.

ניתנה היום, י"ב تموز תשפ"ב, 11 يول' 2022, בהעדר הצדדים.